

да ѣде но и да не; *жедотата* е ёще по-мъчителна отъ глада. Человѣкътъ и животно безъ вода умирають, както отъ суша умира растеніе.

Вода за пиеніе ный земамы отъ кладенцы (бунари), чучори и отъ рѣката; много пѣти пиемъ ный и отъ локвы вонеща вода, безъ да знаемъ че съ туй вредимъ здравіето си. За пиеніе вода е само тѣзи, която е най-прозрачна, чиста, безъ миризь и безъ вкусъ. Ный щѣхмы да имамы най-чиста вода, ако наберѣхмы дѣждовна вода, или ако бѣхмы събрали градъ да са растопи; но таквази вода не угождава на вкуса ни, ако и да нѣма въ нея никаква смѣсица. Въ тѣзи вода, която ный пиемъ, има обыкновенно по малко варъ, ако и да не го забѣлежвамы. Кладенчовата вода обыкновенно е по-вкусна отъ рѣчната; но нея я наричатъ *остра*, защото отъ нея сапуня са не распѣня, леща и бобъ мѣчно овирать, и чая са не разкысва. Отъ туй са разбира че за пиеніе трѣба друга вода, а за готварницата и за пранье друга. За пранье и мыанье и за готвенье на ѣстіе трѣба *мекка*, рѣчна вода; но и за едното и за другото трѣба сѣ чиста вода, която като прѣстои нѣколко часове да не дава отайка и да нема нѣкаква миризма. Нехвелита вода може са поправи, ако я очистишь. Затуй може на една делва (кюпъ) да са избіе дѣното и намѣстото му да са обтегне единъ вълнянъ парцаль, върху който да са натуря на катове пѣсѣкъ и счуканы дървени вѣглища; ако са прѣцѣди прѣзъ пѣсѣка, вѣгляня и вълняныя платъ мѣтната, вонещата вода, тогасъ тя кашка по кашка ще прѣмине съвършенно чиста. Но и добрата вода са разваля кога я държимъ въ бакѣрны или други металическы сѣждове, или въ немыты дървени; най-добро е да са